

PRAKTIKOS DARBAI

TEKSTINIŲ DOKUMENTŲ KŪRIMAS, TVARKYMAS IR SKELBIMAS

1. Kelių puslapių tekstinio dokumento rengimas ir spausdinimas

Atlikdami šį praktikos darbą:

Įvertinkite kiekvieną punktą prieš atlikdami praktikos darbą ir atlikę praktikos darbą: 1 – visai nieko negirdėjau; 2 – girdėjau, bet pats atlikti nemoku; 3 – bandžiau savarankiškai, bet nepavyko; 4 – rodė mokytoja, bet pats nebandžiau; 5 – galiu atlikti vidutiniškai; 6 – galiu atlikti gerai; 7 – galiu atlikti puikiai.

		Prieš praktikos darbą	Atlikus praktikos darbą
Prisiminsite:	➤ kaip taisyklingai surenkamas tekstas;		
	➤ kaip pakeičiami teksto formatai;		
	➤ kaip ženklinamos ir numeruojamos pastraipos;		
	➤ kaip grafikos rengykle nupiešiamas arba internete surandamas ir į dokumentą įterpiamas paveikslas;		
	➤ kaip kuriamos ir užpildomos lentelės.		
Išmoksite:	➤ tinkamai laužyti dokumento tekstą puslapiais;		
	➤ puslapius sunumeruoti;		
	➤ sukurti puslapines antraštes ir poraštes;		
	➤ išspausdinti visą dokumentą ar jo dalį.		
Įgytas žinias ir įgūdžius pritaikysite	➤ rengdami tekstinius dokumentus: rašydami referatus, projektinių darbų aprašymus.		
Įgytas žinias ir įgūdžius įtvirtinsite	➤ atlikdami individualų kūrybinį darbą.		

1.1. Teksto rinkimas kompiuteriu

Laikydami teksto rinkimo taisyklių, surinkite ir išsaugokite ištrauką iš Antuano de Sent-Egziuperi knygos „Mažasis princas“ (vertė Vytautas Kauneckas).

Kai man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko“, – radau puikų paveiksluką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveikslukas.

Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai suryja savo grobį ištisą, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina“.

Aš tada daug galvojau apie nuotykius džiuaglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:

Savo kūrinį aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.

Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?“

Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblį. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:

Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas šešerių metų atsisakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti. Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išeina labai į gerą, jei nakčia pasiklysti.

Pasižymėkite svarbiausius dalykus, kuriuos sužinojote arba prisiminėte atlikdami 1.1. užduotį:

1.2. Teksto formatų keitimas

Sutvarkykite surinktą tekstą laikydamiesi užduoties reikalavimų:

1. suteikite tekstui šriftą Verdana, simbolių dydis lygus 12 pt, šrifto stilius pasvirasis;
2. pastraipoms pritaikyta abipusė lygiuotė;
3. kiekvienos pastraipos pirmosios eilutės įtrauka yra lygi 0,5 cm;
4. atstumai tarp eilučių pastraipoje yra lygūs 1,5 eilutės;
5. atstumai prieš pastraipą ir po pastraipą yra lygūs 6 pt.

Išsaugokite pagal reikalavimus sutvarkytą tekstą. Jis turėtų atrodyti taip:

Kai man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko“, – radau puikų paveiksliuką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveiksliukas.

Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai suryja savo grobį ištisą, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina“.

Aš tada daug galvojau apie nuotykius džiuuglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:

Savo kūrinį aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.

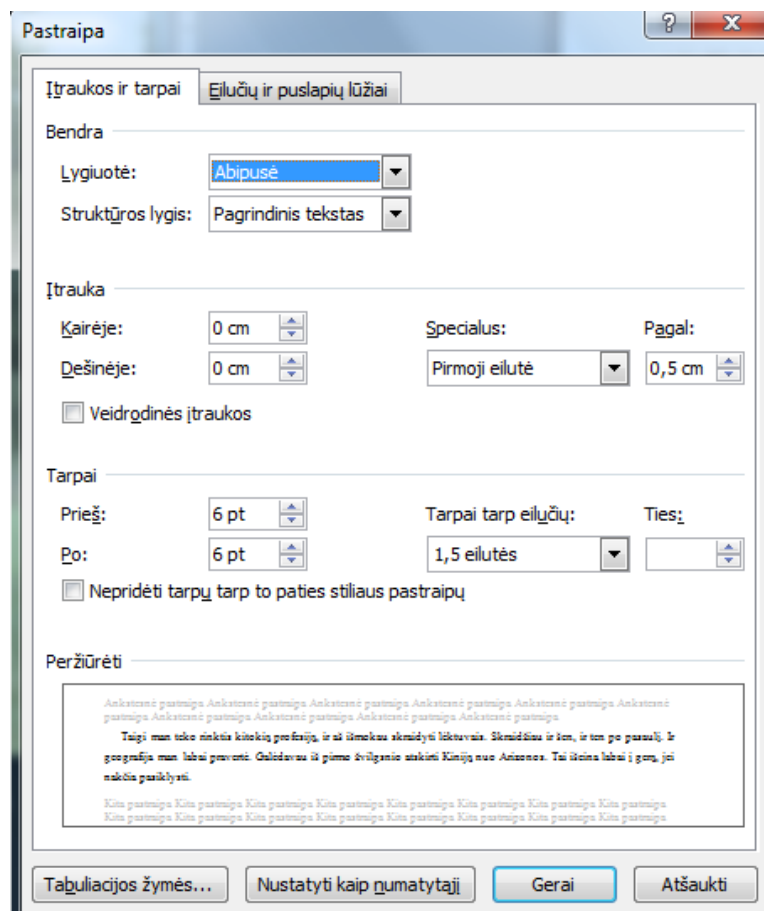
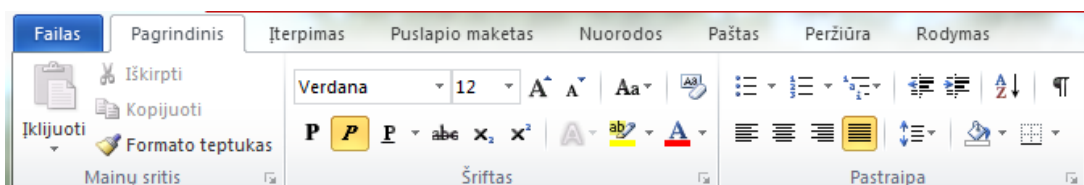
Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?“

Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblį. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:

Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas šešerių metų atsisakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti.

Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išeina labai į gerą, jei nakčia pasiklysti.

Pasižymėkite svarbiausius dalykus, kuriuos sužinojote arba prisiminėte atlikdami 1.2. užduotį:

1.3. Pastraipų ženklimas ir numeravimas

Pirmąsias keturias surinkto teksto pastraipas paženklinkite norimu simboliu, o paskutiniąsias keturias sunumeruokite. Tekstas galėtų atrodyti taip:

♥ *Kai man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko”,– radau puikų paveiksliuką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveiksliukas.*

♥ *Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai suryja savo grobį ištisą, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina”.*

♥ *Aš tada daug galvojau apie nuotykius džiuŅglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:*

♥ *Savo kūrinį aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.*

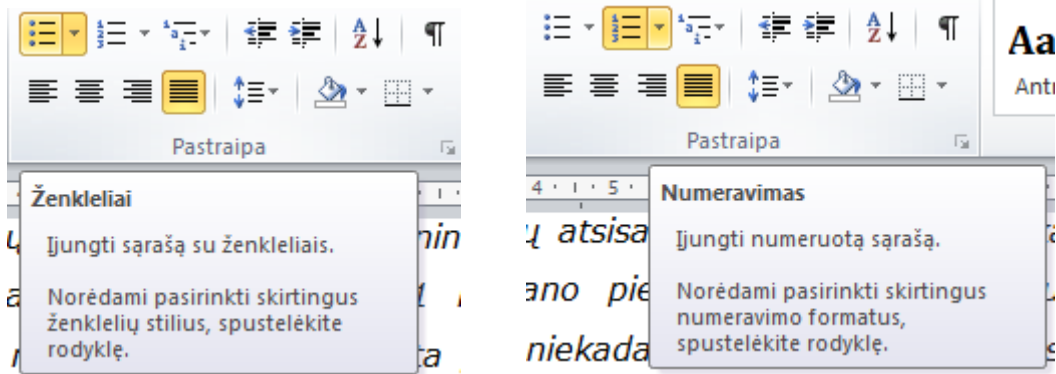
1. *Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?”*

2. *Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblių. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:*

3. *Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas šešerių metų atsisakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti.*

4. *Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išeina labai į gerą, jei nakčia pasiklysti.*

Pasižymėkite svarbiausius dalykus, kuriuos sužinojote arba prisiminėte atlikdami 1.3. užduotį:

1.4. Paveikslų įterpimas į dokumentą

Iš svetainės www.medziaga.puslapiai.lt į rengiamą dokumentą įterpkite piešinį Nr. 1 ir piešinį Nr. 2. Rengiamas dokumentas turėtų atrodyti taip:

♥ *Kai man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko“, – radau puikų paveiksliuką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveiksliukas.*

♥ *Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai suryja savo grobį ištisą, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina“.*

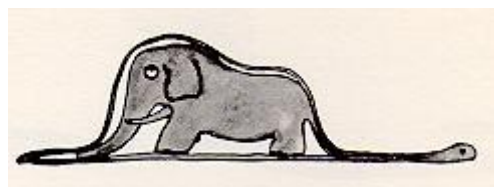
♥ *Aš tada daug galvojau apie nuotykius džunglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:*

♥ *Savo kūrinį aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.*

1. *Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?“*

2. *Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblių. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:*

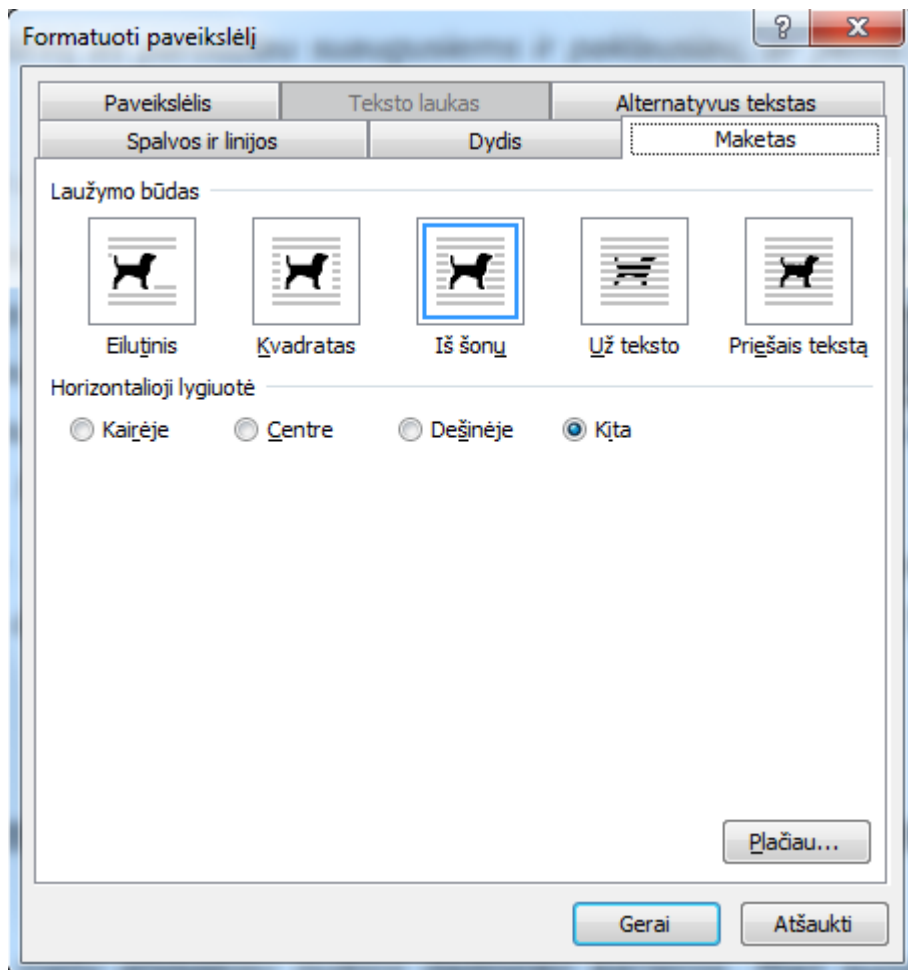

3. *Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas*

šešerių metų atsisakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti.

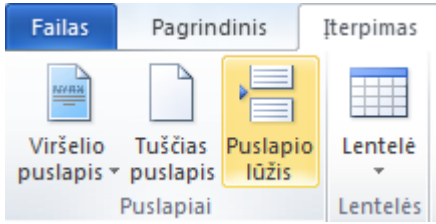
4. Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išeina labai į gerą, jei nakčia pasiklysti.

Pasižymėkite svarbiausius dalykus, kuriuos sužinojote arba prisiminėte atlikdami 1.4. užduotį:

1.6. Teksto laužymas puslapiais

Jei reikia, kad kiekvienas naujas skyrius prasidėtų naujame puslapyje, į naują puslapį pereiname klaviatūros klavišų kombinacija **CTRL + ENTER** (CTRL klavišas laikomas paspaustas ir spaudžiamas ENTER klavišas) arba pagrindinio meniu komandomis Įterpimas (Insert) ir Puslapio lūžis (Page Break).

Naudodami puslapio pabaigos žymes niekada neturėsite bėdų, kai norėsite papildyti vieną ar kitą skyrių nauja informacija (likusieji skyriai liks savo vietose - naujų puslapių pradžioje), bus lengviau pakeisti puslapio orientaciją.

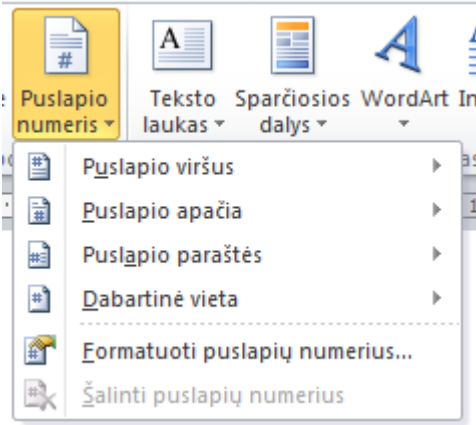

Sutvarkykite kuriamą dokumentą taip, kad lentelė prasidėtų naujame puslapyje. Paveiksle matote pavyzdį, kaip atrodo sutvarkytas dokumentas.

<p>♥ Kai man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko“, – radau puikų paveiksluką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveikslukas.</p> <p>♥ Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai surija savo grobį išlįsą, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina“.</p> <p>♥ Aš tada daug galvojau apie nuotykius džunglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:</p> <p>♥ Savo kūrinį aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.</p> <p>1. Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?“</p> <p>2. Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblių. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:</p> <p>3. Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas šešerių metų atsiskakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti.</p> <p>4. Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išsina labai į gerą, jei nakčia pasiklysti.</p>	<table border="1"> <tr> <td>1.</td> <td>Esu man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko“, – radau puikų paveiksluką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveikslukas.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>2.</td> <td>Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai surija savo grobį išlįsą, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina“.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>3.</td> <td>Aš tada daug galvojau apie nuotykius džunglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:</td> <td></td> </tr> <tr> <td>4.</td> <td>Savo kūrinį aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>5.</td> <td>Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?“</td> <td></td> </tr> <tr> <td>6.</td> <td>Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblių. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:</td> <td></td> </tr> <tr> <td>7.</td> <td>Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas šešerių metų atsiskakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>8.</td> <td>Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išsina labai į gerą, jei nakčia pasiklysti.</td> <td></td> </tr> </table>	1.	Esu man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko“, – radau puikų paveiksluką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveikslukas.		2.	Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai surija savo grobį išlįsą, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina“.		3.	Aš tada daug galvojau apie nuotykius džunglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:		4.	Savo kūrinį aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.		5.	Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?“		6.	Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblių. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:		7.	Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas šešerių metų atsiskakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti.		8.	Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išsina labai į gerą, jei nakčia pasiklysti.	
1.	Esu man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko“, – radau puikų paveiksluką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveikslukas.																								
2.	Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai surija savo grobį išlįsą, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina“.																								
3.	Aš tada daug galvojau apie nuotykius džunglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:																								
4.	Savo kūrinį aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.																								
5.	Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?“																								
6.	Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblių. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:																								
7.	Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas šešerių metų atsiskakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti.																								
8.	Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išsina labai į gerą, jei nakčia pasiklysti.																								

1.7. Puslapių numeravimas

Puslapiai numeruojami pagrindinio meniu punkto Įterpimas (Insert) komanda Puslapio numeris (Page Number). Išnagrinėkite puslapių numeravimo galimybes savarankiškai.

Sunumeruokite rengiamo dokumento puslapius pradėdami nuo pirmo. Puslapių numeriai turi būti įterpti apačioje centre.

1.8. Puslapio orientacijos pasirinkimas ir paraščių nustatymas

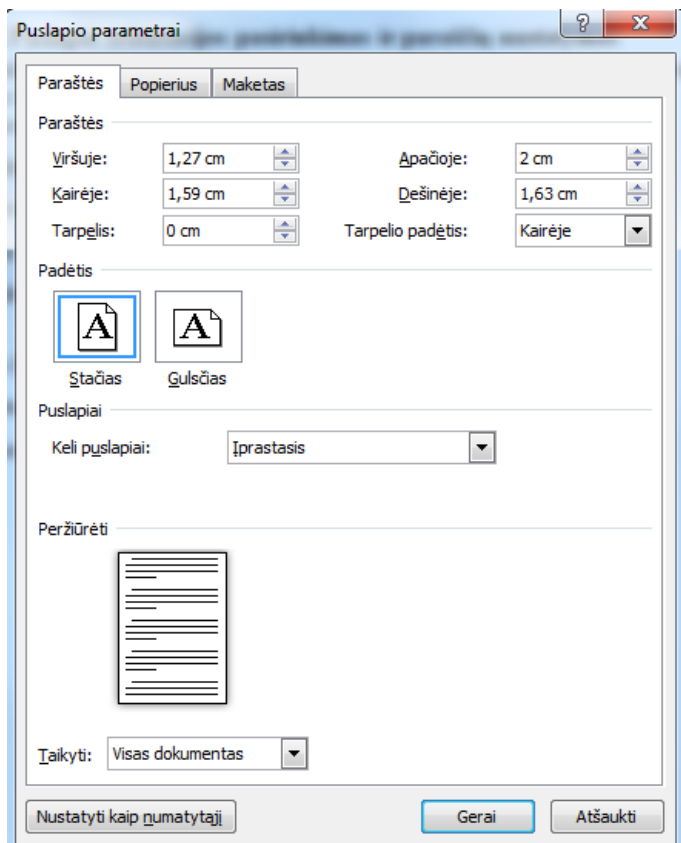
Dokumento paraštės nustatomos pasirinkus pagrindinio meniu Puslapio maketas (Page Layout) komanda Paraštės (Margins).

Paraštės nustatomos įrašant reikiamas reikšmes laukeliuose:

- viršutinė paraštė (Top);
- apatinė paraštė (Bottom);
- kairioji paraštė (Left);
- dešinioji paraštė (Right).

Kortelėje Padėtis (Orientation) pasirenkama puslapio orientacija:

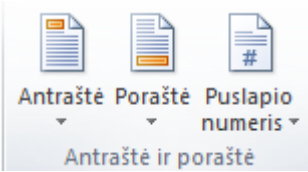
- gulsčiai orientuotas puslapis (Landscape);
- stačiai orientuotas puslapis (Portrait).

Dokumentui suteikite 2 cm viršutinę ir apatinę paraštes, 1 cm dešiniąją ir 3 cm kairiąją paraštę. Pasirinkite stačią puslapio padėtį.

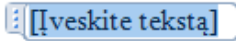

1.9. Dokumento antraštės ir poraštės

Puslapių antraštės ir poraštės – tai kiekvieno puslapio viršuje ir apačioje rašoma informacija. Tai gali būti bendro pobūdžio informacija apie dokumentą, dalių, skyrių, ar dokumento pavadinimas, puslapio numeris ir pan. Antraštės ir poraštės sukuriamos naudojant pagrindinio meniu punkto Įterpimas (Insert) komandas Antraštė (Header) ir Poraštė (Footer).

Įjungus antraščių/poraščių formavimo režimą, pagrindinis tekstas tampa pilkas ir galima formuoti antraštes bei poraštes.

1.9. Dokumento antraštės ir poraštės

Puslapių antraštės ir poraštės – tai kiekvieno puslapio viršuje ir apačioje

Uždaryti antraštę ir poraštę
Uždarymas

Į dokumento pagrindinį tekstą grįžtama paspaudus mygtuką

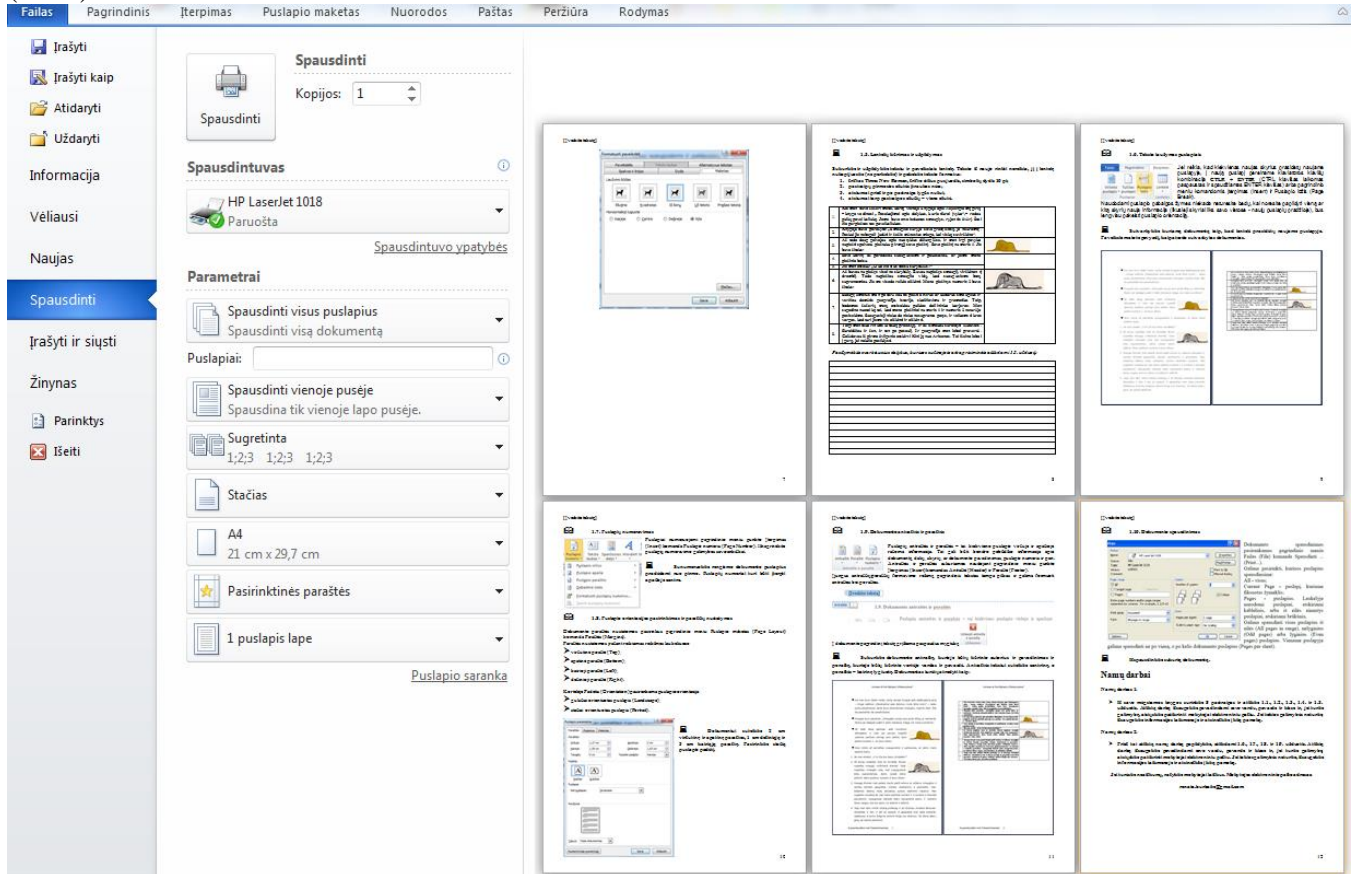
Sukurkite dokumento antraštę, kurioje būtų kūrinio autorius ir pavadinimas ir poraštę, kurioje būtų kūrinio vertėjo vardas ir pavardė. Antraštės tekstui suteikite centrinę, o poraštės – kairinę lygiuotę. Dokumentas turėtų atrodyti taip:

<p style="text-align: center;">Antuanas de Sent-Egziuperi „Mažasis princas“</p> <p>♥ Kai man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko“ – radau puikų paveiksluką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveikslukas.</p> <p>♥ Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai surija savo grobį išsita, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina“.</p> <p>♥ Aš tada daug galvojau apie nuotykius džunglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:</p> <p>♥ Savo kūrinių aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.</p> <p>1. Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?“</p> <p>2. Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblių. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:</p> <p>3. Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas šešerių metų atsisakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti.</p> <p>4. Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išsina labai į gera, jei nakčia pasiklysti.</p> <p style="text-align: left;">Iš prancūzų kalbos vertė Vytautas Kauneckas 1</p>	<p style="text-align: center;">Antuanas de Sent-Egziuperi „Mažasis princas“</p> <table border="1"> <tr> <td>1. Kai man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko“ – radau puikų paveiksluką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveikslukas.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>2. Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai surija savo grobį išsita, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina“.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>3. Aš tada daug galvojau apie nuotykius džunglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:</td> <td></td> </tr> <tr> <td>4. Savo kūrinių aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>5. Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?“</td> <td></td> </tr> <tr> <td>6. Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblių. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:</td> <td></td> </tr> <tr> <td>7. Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas šešerių metų atsisakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>8. Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išsina labai į gera, jei nakčia pasiklysti.</td> <td></td> </tr> </table> <p style="text-align: left;">Iš prancūzų kalbos vertė Vytautas Kauneckas 2</p>	1. Kai man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko“ – radau puikų paveiksluką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveikslukas.		2. Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai surija savo grobį išsita, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina“.		3. Aš tada daug galvojau apie nuotykius džunglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:		4. Savo kūrinių aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.		5. Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?“		6. Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblių. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:		7. Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas šešerių metų atsisakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti.		8. Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išsina labai į gera, jei nakčia pasiklysti.	
1. Kai man buvo šešeri metai, kartą vienoje knygoje apie Neįžengiamą girią – knyga vadinosi „Pasakojimai apie dalykus, kurie tikrai įvyko“ – radau puikų paveiksluką. Jame buvo atvaizduotas smauglys, ryjantis žvėrį. Štai čia perpieštas tas paveikslukas.																	
2. Knygoje buvo parašyta: „Smaugliai surija savo grobį išsita, jo nekramtę. Paskui jie nebegali judėti ir šešis mėnesius miega, kol viską suvirškina“.																	
3. Aš tada daug galvojau apie nuotykius džunglėse, ir man irgi pavyko nupiešti spalvotu pieštuku pirmąjį savo piešinį. Savo piešinį numeris 1. Jis buvo šitoks:																	
4. Savo kūrinių aš parodžiau suaugusiems ir paklausiau, ar jiems mano piešinio baisu.																	
5. Jie man atsakė: „O ko čia bus baisu skrybėlės?“																	
6. Aš buvau nupiešęs visai ne skrybėlę. Buvau nupiešęs smauglį, virškinantį dramblių. Tada nupiešiau smauglio vidų, kad suaugusiems būtų suprantamiau. Jiems visada reikia aiškinti. Mano piešinys numeris 2 buvo šitoks:																	
7. Suaugę žmonės man patarė liautis piešti atvirus ar uždarus smauglius ir verčiau domėtis geografija, istorija, skaičiavimu ir gramatika. Taip, būdamas šešerių metų atsisakiau puikios dailininko karjeros. Man sugadino nuotaiką tai, kad mano piešiniai numeris 1 ir numeris 2 neturėjo pasisekimo. Suaugusieji niekada nieko nesupranta patys, ir vaikams tikras vargas, kad turi jiems vis aiškinti ir aiškinti.																	
8. Taigi man teko rinktis kitokią profesiją, ir aš išmokau skraidyti lėktuvais. Skraidžiau ir šen, ir ten po pasaulį. Ir geografija man labai pravertė. Galėdavau iš pirmo žvilgsnio atskirti Kiniją nuo Arizonos. Tai išsina labai į gera, jei nakčia pasiklysti.																	

1.10. Dokumento spausdinimas

Dokumento spausdinimas pasirenkamas pagrindinio meniu punkto Failas (File) komanda Spausdinti (Print).

Išspausdinkite sukurtą dokumentą.

Namų darbai

Namų darbas 1:

- Iš savo mėgstamos knygos surinkite 8 pastraipas ir atlikite 1.1., 1.2., 1.3., 1.4. ir 1.5. užduotis. Atliktą darbą išsaugokite pavadindami savo vardu, pavarde ir klase ir atsiųskite patikrinti mokytojai elektroniniu paštu.

Namų darbas 2:

- Prieš tai atliktą namų darbą papildykite, atlikdami 1.6., 1.7., 1.8. ir 1.9. užduotis. Atliktą darbą išsaugokite pavadindami savo vardu, pavarde ir klase ir atsiųskite patikrinti mokytojai elektroniniu paštu.

Jei turėsite neaiškumų, rašykite mokytojai laiškus. Laiškus siųskite adresu:

jbgpirmokai2015@gmail.com